

Karta opisu zajęć - Sylabus

Państwowa Akademia Nauk Stosowanych im. ks. Bronisława Markiewicza w Jarosławiu

I. INFORMACJE PODSTAWOWE

Nazwa zajęć: PSYCHOPATOLOGIA	Cykl kształcenia rozpoczynający się w roku akademickim 2021/2022
Nazwa kierunku studiów, poziom i profil kształcenia: Psychologia, jednolite studia magisterskie o profilu praktycznym	
Język wykładowy: polski	Rodzaj zajęć: zajęcia kształcenia kierunkowego
Rok studiów: III	Semestr: 5
Liczba punktów ECTS przypisanazajęciom: 4	Koordinator zajęć Imię, nazwisko, tytuł/stopień naukowy, adres e-mail: dr Sebastian Skalski, sebastian.skalski@pwste.edu.pl
Jednostka organizacyjna: Instytut Humanistyczny	

FORMA PROWADZENIA ZAJĘĆ I LICZBA GODZIN

Ogólna liczba godzin zajęć dydaktycznych na studiach stacjonarnych i niestacjonarnych z podziałem na formy:

Studia stacjonarne		Studia niestacjonarne	
Wykład:	30	Wykład:	
Ćwiczenia:	30	Ćwiczenia:	
Laboratorium:		Laboratorium:	
Lektorat:		Lektorat:	
Projekt:		Projekt:	
Zajęcia praktyczne:		Zajęcia praktyczne:	
Seminarium:		Seminarium:	
Zajęcia terenowe:		Zajęcia terenowe:	
Praktyki zawodowe:		Praktyki zawodowe:	
Inna forma (jaka):		Inna forma (jaka):	
RAZEM:	60	RAZEM:	

II. INFORMACJE SZCZEGÓŁOWE

Wymagania wstępne i dodatkowe: brak

Cel (cele) kształcenia dla zajęć:

Celem przedmiotu jest zapoznanie z opisem najczęstszych objawów psychopatologicznych, umiejętności ich wyodrębniania z symulowanych wywiadów z pacjentami z zaburzeniami psychicznymi, ich analizowanie, interpretowanie. Zapoznanie z psychologicznymi koncepcjami pochodzenia objawów i zespołów psychopatologicznych.

EFEKTY UCZENIA SIĘ OKREŚLONE DLA ZAJĘĆ I ICH ODNIESIENIE DO EFEKTÓW UCZENIA SIĘ OKREŚLONYCH DLA KIERUNKU STUDIÓW

<p>Efekty uczenia się określone dla zajęć w kategorii wiedza, umiejętności oraz kompetencje społeczne oraz metody weryfikacji efektów uczenia się</p> <p>UWAGA:</p> <p>Dzielimy efekty uczenia się określone dla zajęć na kategorie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych. Określone dla zajęć efekty uczenia się nie muszą obejmować wszystkich trzech kategorii i zależą od formy zajęć.</p>				
Symbol efektów uczenia się określonego dla zajęć*	Treść efektu uczenia się. Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się, student w kategorii:			Odniesienie do efektów uczenia się określonych dla kierunku studiów (symbol efektów uczenia się)
Wiedzy - zna i rozumie				
W01	Umie przedstawić i zinterpretować obraz kliniczny najczęstszych zaburzeń psychicznych: lękowych, depresyjnych, dysocjacyjnych, somatoformicznych, zaburzeń czynności poznawczych, schizofrenii, uzależnień.			K_W20
Umiejętności - potrafi				
U01	Potrafi zróżnicować na podstawie opisu objawów podstawowe kategorie zaburzeń. Potrafi wykorzystać podstawową wiedzę z psychopatologii w celu identyfikowania i analizowania nieprawidłowych wzorów przeżywania i zachowania.			K_U03
Kompetencji społecznych - jest gotów				
K01	Potrafi sprowokować, przygotować i poprowadzić dyskusję naukową. Potrafi w niej uczestniczyć w sposób konstruktywny; słucha wypowiedzi innych uczestników dyskusji z szacunkiem i uwagą. Wykorzystuje posiadaną wiedzę psychologiczną w działaniach na rzecz innych ludzi. Potrafi nawiązać dobry, niezagrażający kontakt z klientami.			K_K04
<p>UWAGA!</p> <p>Zaleca się, aby w zależności od liczby godzin zajęć, liczba efektów uczenia się zawierała się w przedziale: 3-7, ale są to wartości umowne.</p>				
TREŚCI PROGRAMOWE I ICH ODNIESIENIE DO FORM ZAJĘĆ I METOD OCENIANIA				
Treści programowe (uszczegółowione, zaprezentowane z podziałem na poszczególne formy zajęć, tj. wykład, ćwiczenia, laboratoria, projekty, seminaria i inne):				
Symbol treści programowych	Opis treści programowych	Forma zajęć	Metody dydaktyczne prowadzenia zajęć umożliwiające osiągnięcie założonych efektów uczenia się *	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się przypisanych do zajęć #
		wykład		
TP-01	Wprowadzenie do psychopatologii rozwoju. Koncepcje normy i patologii psychicznej		wykład z prezentacją, wykład problemowy, dyskusja,	kolokwium, zaliczenie na ocenę aktywność

TP-02	Miejsce psychopatologii w psychiatrii, psychoterapii i poradnictwie. Rozumienie objawów w psychopatologii. Zespoły objawów. Klasyfikacje		wykład z prezentacją, wykład problemowy, dyskusja,	kolokwium, zaliczenie na ocenę aktywność
TP-03	Zaburzenia w okresie prenatalnym. Teratogeny jako przyczyny nieprawidłowości rozwoju.		wykład z prezentacją, wykład problemowy, dyskusja,	kolokwium, zaliczenie na ocenę aktywność
TP-04	Zaburzenia lękowe: przejawy przeżyciowe, somatyczne i behawioralne. Kliniczne formy zaburzeń lękowych. Pochodzenie lęku w świetle różnych teorii.		wykład z prezentacją, wykład problemowy, dyskusja,	kolokwium, zaliczenie na ocenę aktywność
TP-05	Upośledzenie umysłowe.		wykład z prezentacją, wykład problemowy, dyskusja,	kolokwium, zaliczenie na ocenę aktywność
TP-06	Autyzm.		wykład z prezentacją, wykład problemowy, dyskusja,	kolokwium, zaliczenie na ocenę aktywność
TP-07	Zaburzenia nerwicowe i psychotyczne.		wykład z prezentacją, wykład problemowy, dyskusja,	kolokwium, zaliczenie na ocenę aktywność
P-08	Zaburzenia zachowania		wykład z prezentacją, wykład problemowy, dyskusja,	kolokwium, zaliczenie na ocenę aktywność
		ćwiczenia		
TP-09	Różnicowanie normy i patologii. Objawy psychopatologiczne i ich znaczenie diagnostyczne		Ćwiczenia oparte na wykorzystaniu różnych źródeł wiedzy, analiza tekstów z dyskusją, praca w grupach, analiza przypadków.	prezentacja, warsztaty, aktywność, obecność, zaliczenie z oceną
TP-10	Grupowanie objawów - zespoły objawowe. Klasyfikacja zaburzeń psychicznych ICD 10 i DSM		Ćwiczenia oparte na wykorzystaniu różnych źródeł wiedzy, analiza tekstów z dyskusją, praca w grupach, analiza przypadków.	prezentacja, warsztaty, aktywność, obecność, zaliczenie z oceną

	- V. Analiza przypadków			
TP-11	Specyfika psychopatologii w różnych okresach rozwojowych		Ćwiczenia oparte na wykorzystaniu różnych źródeł wiedzy, analiza tekstów z dyskusją, praca w grupach, analiza przypadków.	prezentacja, warsztaty, aktywność, obecność, zaliczenie z oceną
TP-12	Kształtowanie się więzi i zaburzenia przywiązania.		Ćwiczenia oparte na wykorzystaniu różnych źródeł wiedzy, analiza tekstów z dyskusją, praca w grupach, analiza przypadków.	prezentacja, warsztaty, aktywność, obecność, zaliczenie z oceną
TP-13	Indywidualny przypadek Przygotowanie narzędzi badawczych. Omówienie struktury pracy zaliczeniowej.		Ćwiczenia oparte na wykorzystaniu różnych źródeł wiedzy, analiza tekstów z dyskusją, praca w grupach, analiza przypadków.	prezentacja, warsztaty, aktywność, obecność, zaliczenie z oceną
TP-14	Realizacja prezentacji w grupie, dotyczących wybranego zaburzenia.		Ćwiczenia oparte na wykorzystaniu różnych źródeł wiedzy, analiza tekstów z dyskusją, praca w grupach, analiza przypadków.	prezentacja, warsztaty, aktywność, obecność, zaliczenie z oceną

Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się określonych dla zajęć, powinny być zróżnicowane w zależności od kategorii, tj. inne dla kategorii wiedza i inne dla kategorii umiejętności i kompetencje społeczne.

Dla wykładu:

* np. wykład podający, wykład problemowy, ćwiczenia oparte na wykorzystaniu różnych źródeł wiedzy

np. egzamin ustny, test, prezentacja, projekt

Zaleca się podanie przykładowych zadań (pytań) służących weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się określonych dla zajęć.

ZALECANA LITERATURA (w tym pozycje w języku obcym)

Literatura podstawowa (powinna być dostępna dla studenta w uczelnianej bibliotece):

Barker P.(1974). Podstawy psychiatrii dziecięcej. Warszawa: PZWL.

Cierpiałkowska Lidia (2007), Psychopatologia / Warszawa : Wydawnictwo Naukowe "Scholar".

Kendall P.C. (2004). Zaburzenia okresu dzieciństwa i adolescencji. Gdańsk: GWP.

Marcelli D. (2020) Psychopatologia wieku dziecięcego Wydanie 1 - dodruk - Wrocław : Elsevier Urban & Partner.

Namysłowska i in. (2016) (red.). Psychiatria dzieci i młodzieży. Warszawa : PZWL

Seligman M., Walker E.F., Rosenham D.L. (2003). Psychopatologia. Poznań: Zysk i S-ka

Literatura uzupełniająca:

Goodman. R., Scott S. (2000). Psychiatria dzieci i młodzieży, Wrocław: Urban @Partner. Jundził J. (1993). Dziecko ofiara przemocy. Gdańsk: GWP

Namysłowska i in. (2004) (red.). Psychiatria dzieci i młodzieży. Warszawa : PZWL

Obuchowska I., Krawczyński M., (1991). Chore dziecko. Warszawa: NK.

Pisula E (2005). Małe dziecko z autyzmem. Gdańsk: GWP.

Pużyński S., Wciórka J. (2000), Klasyfikacja zaburzeń psychicznych i zaburzeń zachowania w ICD-10. Opis kliniczne i wska-zówki diagnostyczne. Kraków: Vesalius.

Radochoński M. (2009). Psychopatologia życia emocjonalnego dzieci i młodzieży. Wybrane zagadnienia.

Rzeszów: Wydawnictwo Uniwersytetu Rzeszowskiego

III. INFORMACJE DODATKOWE

BILANS PUNKTÓW ECTS

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA (godziny)

Forma aktywności		Liczba godzin *	
Godziny zajęć (według harmonogramu) z nauczycielem akademickim lub inną osobą prowadzącą zajęcia		60	
Praca własna studenta		40	
SUMA GODZIN:		100	
OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA (punkty ECTS)			
		Liczba punktów ECTS	
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS PRZYPISANYCH DO ZAJĘĆ	Praca studenta wymagająca bezpośredniego kontaktu z nauczycielem akademickim lub inną osobą prowadzącą zajęcia	Ogółem: 4	2,5
	Praca własna studenta		1,5
* godziny lekcyjne, czyli 1 godz. oznacza 45 min;			
OPIS PRACY WŁASNEJ STUDENTA:			
Praca własna studenta musi być precyzyjnie opisana, uwzględniając charakter praktyczny zajęć. Należy podać symbol efektu uczenia się, którego praca własna dotyczy oraz metody weryfikacji efektów uczenia się stosowane w ramach pracy własnej. Przykładowe formy aktywności: (1) przygotowanie do zajęć, (2) opracowanie wyników, (3) czytanie wskazanej literatury, (4) napisanie raportu z zajęć, (5) przygotowanie do egzaminu, opracowanie projektu.			
Wykład, - przygotowanie do kolokwium, W01, zaliczenie pisemne – test Ćwiczenia, - czytanie wskazanej literatury, przygotowanie do zaliczenia, przygotowanie prezentacji, U01, K01, zaliczenie pisemne			
KRYTERIA OCENIANIA			
Ocena kształtująca: kryteria oceny: <ul style="list-style-type: none"> • ocena niedostateczna – nieosiągnięcie założonych efektów uczenia się, • osiągnięcie efektów uczenia się na określonym poziomie – ocena dostateczna, ocena dobra, ocena bardzo dobra. mierniki ilościowe oceny kształtującej: <ul style="list-style-type: none"> • oceny z zaliczeń • oceny z kolokwium, • nakład pracy przeciętnego studenta potrzebny do osiągnięcia założonych efektów uczenia się, • ocena aktywności studentów na zajęciach 			
Ocena podsumowująca: Na ocenę dostateczną Student ma wiedzę i potrafi w stopniu dostatecznym przedstawić objawy psychopatologiczne, potrafi wymienić koncepcje psychologiczne ich pochodzenie. Dostatecznie zna specyfikę psychopatologiczną okresu dziecięcego, adolescencji i okresu starzenia się. Potrafi dostatecznie przedstawić i zinterpretować obraz kliniczny najczęstszych zaburzeń psychicznych. Ma elementarną wiedzę na dostatecznym poziomie o psychospołecznych problemach osób z niepełnosprawnością. Potrafi dostatecznie diagnozować, analizować typowe, symulowane wywiady z pacjentami z zaburzeniami psychicznymi. Dostatecznie wykorzystuje zdobytą wiedzę dotyczącą pochodzenia objawów do ich objaśniania i interpretacji. Na ocenę dobrą Student ma wiedzę i potrafi w stopniu dobrym przedstawić objawy psychopatologiczne, umie zebrać je w zespoły psychopatologiczne, zna koncepcje psychologiczne ich pochodzenie. Dobrze zna specyfikę psychopatologiczną okresu dziecięcego, adolescencji i okresu starzenia się. Potrafi dobrze przedstawić i zinterpretować obraz kliniczny najczęstszych zaburzeń psychicznych. Ma elementarną wiedzę na dobrym poziomie o psychospołecznych problemach osób z niepełnosprawnością. Potrafi dobrze diagnozować, analizować typowe, symulowane wywiady z pacjentami z zaburzeniami psychicznymi, wyodrębnić i nazwać objawy i zebrać je w zespoły kliniczne. Dobrze wykorzystuje zdobytą wiedzę dotyczącą pochodzenia objawów do ich objaśniania i interpretacji. Jest gotów do otwartej postawy humanistycznej dla wielokierunkowego poszukiwania i rozumienia objawów psychopatologicznych. Prezentuje postawę rozumiejącą wobec objawów, umożliwiającą poszukiwanie			

możliwości zmiany. Opanował umiejętność samokształcenia..

Na ocenę bardzo dobrą Student ma wiedzę i potrafi w stopniu bardzo dobrym przedstawić objawy psychopatologiczne, umie zebrać je w zespoły psychopatologiczne, zna koncepcje psychologiczne ich pochodzenie. Bardzo dobrze zna specyfikę psychopatologiczną okresu dziecięcego, adolescencji i okresu starzenia się. Potrafi bardzo dobrze przedstawić i zinterpretować obraz kliniczny najczęstszych zaburzeń psychicznych. Ma elementarną wiedzę na bardzo dobrym poziomie o psychospołecznych problemach osób z niepełnosprawnością. Potrafi bardzo dobrze diagnozować, analizować typowe, symulowane wywiady z pacjentami z zaburzeniami psychicznymi, wyodrębnić i nazwać objawy i zebrać je w zespoły kliniczne. Bardzo dobrze wykorzystuje zdobytą wiedzę dotyczącą pochodzenia objawów do ich objaśniania i interpretacji. Jest gotów do otwartej postawy humanistycznej dla wielokierunkowego poszukiwania, pochodzenia, znaczenia i rozumienia objawów psychopatologicznych. Prezentuje postawę rozumiejącą wobec objawów, umożliwiającą poszukiwanie

INFORMACJA O PRZEWIDYWANEJ MOŻLIWOŚCI WYKORZYSTANIA KSZTAŁCENIA NA ODLEGŁOŚĆ: Przewiduje się wykorzystanie platformy MS Teams

.....

(data, podpis Koordynatora
odpowiedzialnego za

zajęcia)

.....

(data, podpis Kierownika Zakładu/
Kierownika Jednostki Międzyinstytutowej)

Uwaga:

Karta opisu zajęć (sylabus) musi być dostępna dla studenta.